

Opschrift

Vergadering van 12 november 2019

Nummer: 2019_MV_00295

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Tom De Meester: Aankoop maatpakken voor protocolmedewerkers

Raadslid(-leden):

Tom De Meester - PVDA

Bevoegd: Annelies Storms

Omschrijving van de vraag

Toelichting:

De aankoop van maatpakken bij Dutch Spirit.

Vraag:

In de pers lazen wij dat er voor de protocolmedewerkers nieuwe maatpakken werden aangekocht bij Nederlands bedrijf Dutch Spirit. Wij vragen ons af op welke basis er gekozen is voor de maatpakken van Dutch Spirit. Er zijn veel Gentse ondernemers die zeer kwalitatieve maatpakken kunnen produceren die perfect waren geweest voor de vraag van de stad. Toch werd er gekozen voor een ontwerper uit het buitenland in plaats van in te zetten op de lokale economie.

Daarom deze vragen:

1. Waarom werd voor Dutch Spirit gekozen? Welke kwaliteiten bieden zij aan die Gentse ontwerpers niet aanbieden?
2. Moet de stad bij dit soort aankopen er niet altijd naar streven om het principe "buy local" te eerbiedigen?

Behandeld door de commissie milieu, natuur, personeel en fm (mnp) in vergadering van 12 november 2019.

Antwoord

14 november 2019

Voor de aankoop van werkkledij en andere persoonlijke beschermingsmiddelen heeft de Stad Gent, dienst aankoop en logistiek, een aantal raamcontracten lopen. Diensten kunnen daarop intekenen om werkkledij te bestellen.

Het is wel zo dat er geen kostuums in onze raamovereenkomsten zitten. Dus inderdaad, dat kan niet terug gevonden worden in onze raamovereenkomsten.

In dit geval is de aankoop van de maatpakken voor protocolmedewerkers niet via de dienst Aankoop en logistiek gegaan. Ik ben dan ook ten rade gegaan bij mijn collega Mieke Van Hecke, schepen van Protocol. Hierbij haar antwoord:

“De uitstraling van onze medewerkers en onze Stad is van het grootste belang. Echter kan ik met overtuiging zeggen dat lokale handel en duurzaamheid dat evenzeer zijn. Toen de Dienst Protocol in de periode 2015-2016 op zoek ging naar een nieuwe leverancier voor de nieuwe onthaal- en ceremoniekledij, was er reeds de leidraad binnen de Stad Gent voor een duurzaam aankoopbeleid. Die leidraad koppelt de voorwaarden van duurzaamheid aan die van de circulaire en sociale economie.

De allereerste overtuiging van onze Dienst Protocol was toen om een leverancier te vinden die aan die voorwaarden kon voldoen én zowel mannen- als vrouwenkledij kon leveren. De Dienst is dan ook in eerste instantie op zoek zijn gegaan naar lokale bedrijven, ontwerpers, die eerlijke en duurzame maatpakken, zowel voor mannen als vrouwen, op maat konden aanbieden. De Dienst liet zich adviseren door verschillende lokale en bovenlokale actoren o.m. Fair Fashion partner, HoGent (textiel), Ministry of Makers, Flanders Fashion Institute, etc.

Tot de spijt van de Dienst en het stadsbestuur konden alle aangesproken en aangeschreven Gentse bedrijven destijds (2016) niet voldoen aan de opgelegde parameters in de hierboven genoemde leidraad. Hun zoektocht leidde toen tot Dutch Spirit, een Nederlands bedrijf dat toen al iets langer actief was in het segment van duurzame ceremoniële kledij en zich ook al had verdiept in circulaire en sociale economie. Alle afgedragen kledij komt via een leasingformule uiteindelijk terug bij de leverancier voor recyclage.

We spoelen even verder naar begin dit jaar. Door enkele plotse personeelwissels en een gevoelige verandering in verhouding mannen en vrouwen, moesten we op zoek naar nieuwe kledij om ook die nieuwe mensen hun werk in stijl te laten doen. Als nieuwe Schepen van Protocol was het mijn overtuiging om ook die mensen spoedig van kledij te voorzien. Een addendum op het contract van 2016 spaarde ons toen enkele maanden tijd.

Een overweging die uiteraard ook inhield dat we als Dienst Protocol voor onze volgende nieuwe aanbesteding opnieuw de Gentse lokale markt zullen bevragen. We zijn ervan overtuigd dat de markt de afgelopen jaren grote stappen heeft gezet, ook in onze Stad. We kijken er dan ook naar uit om snel samen te zoeken naar nieuwe mogelijkheden om ons personeel lokaal en duurzaam te kleden.”

Dat voor wat de aankoop van de maatpakken voor de protocolmedewerkers.

Voor het tweede deel van uw vraag i.v.m. buy local.

Onlangs (24 september) won de stad nog de Procura+ Award voor de aankoop van duurzame werkkledij en de speciaal ontwikkelde 'toolbox' die daarvoor gebruikt werd. De zogenaamde toolbox is een gids die helpt het volledige productieproces voor (werk)kledij in kaart te brengen. Met behulp van de toolbox komt de Stad alles te weten over waar de grondstoffen vandaan komen, waar de kledij geproduceerd en geconfectioneerd wordt en welke garanties er in elke stap zijn op vlak van werkomstandigheden.

Een van de belangrijkste conclusies is dat deze manier van aanbesteden aantoont hoe aankopers samen met hun leveranciers een positieve invloed kunnen uitoefenen op de werkomstandigheden van alle werknemers tijdens alle stappen in het productieproces. Zo moet iedereen een eerlijk loon ontvangen en zich in een veilige werkomgeving bevinden. Er moet met andere woorden rekening worden gehouden met de internationale arbeidsvoorwaarden.

We houden dus wel rekening met waar en in welke werkomstandigheden de kledij gemaakt wordt. Een extra factor die we zouden kunnen in rekening brengen bij onze volgende raamcontracten is de nabijheid van de aanbieder. Als de aanbieder in Gent gevestigd is zou dat extra punten kunnen opleveren. Wat we wel kunnen doen is opnemen dat er een “servicepunt-afhaalpunt” op het Gentse grondgebied moet zijn. Dit wordt ook zo ook in andere dossiers ook opgenomen, bv dossier bouwmaterialen. Maar dat mag niet het doorslaggevende argument zijn want waar en in welke omstandigheden de producten gemaakt zijn daar moet zeker rekening mee gehouden worden.
